

Sziasztok!

Ezennel ünnepélyesen szeretnénk elindítani egy hírlevelet a léleknyerésekről! Annyi ember keresi manapság is Istent, és annyi bátorító történetet hallunk, hogy arra gondoltunk ezt muszáj megosztani veletek és az egész gyülekezetünkkel.

A körülöttünk levő hitetlenséget, önzőséget és gonoszságot látva könnyen hihetjük azt, hogy manapság már senkit sem érdekel Isten, és ma már egyáltalán nem működik a léleknyerés. Pedig a mi Istenünk szeretete eléri a legkeményebb szívű embert is, Ő előtte nincsenek lehetetlen emberek. Ahogyan Dániel könyvében az akkori világ legbüszkébb és leggonoszabb uralkodóját, Nabukodonozort, megalázta és megváltotta Isten „kéz érintése nélkül”, ugyanúgy itt, ma Magyarországon látványosan munkálkodik Isten minden ember szívében.

Ezen felbuzdulva a léleknyeréseink és a mindennapi életünkben szeretnénk összegyűjteni bátorító történeteket és bizonyosságokat pár havonta ebben a hírlevélben. Ha szeretnél ebben segíteni, és van egy jó bizonyosságod, amit szívesen megosztanál a gyülekezetünkkel, küldd el kérlek nekem, negyed – fél oldal terjedelemben.

Egy iráni fiú Istenkeresése:

Az első történetünk iráni fiatalokról szól. Pár hónapja Vikivel és Baranyai Lajossal Pécs főterén evangelizáltunk. Épphogy elkezdtük, amikor 2 fiatal fiúval találkoztunk egy padnál. Kiderült, hogy muzulmánok, és Iránból jöttek egy héttel azelőtt az egyetemre tanulni. Idén ősszel 120 diák jött Iránból Pécsre tanulni. Eleinte arra gondoltam, hogy nincs túl nagy értelme velük beszélni. Aztán az egyik fiú nyitott lett a kereszténységre. Nikan-nak hívják. Azt mondta, hogy egyszer szívesen eljönne egy Istentiszteletre. Mondtuk, hogy épp most lesz két óra múlva, jöjjön el. Megbeszéltük, hogy találkozzunk itt a padnál.

Mikor Lajossal visszamentünk a padhoz, legnagyobb meglepetésünkre hatan vártak minket ott! A fiú szólt a barátainak és elhívta őket magával. Nagyon élvezték az alkalmat, és a pécsi gyülekezetünk is nagyon megszerette őket. Annak ellenére, hogy angolul tudunk csak beszélni velük, ázsiai kultúrából jöttek és muzulmánok, sorra kérdezték, hogy jöhetnének e még legközelebb is hozzánk.

Azt mondták, hogy itt nagyon szeretve érzik magukat. Azóta sokszor voltak már Istentiszteleten közülük. Nikannak nagyon törődő szíve van, mindig felkarolja a barátait, és elhív magával pár újat. Közben meg anélkül, hogy bárkitől kértünk volna, mindenhol elkezdtünk „véletlen” iráni bibliákat kapni. Ezeknek a fiataloknak mindenük megvan, mégis annyira hálásak voltak a bibliáért. Meglepett minket, milyen nagy tisztelettel tartják kezükben Isten beszédét.

Kiderült, hogy Nikannak nagyon jó hangja van és ügyesen zongorázik. Egyszer megkértem, hogy énekeljen nekünk egy iráni dalt Istentiszteleten. Mindannyian ledöbbsentünk, milyen szépen énekelt. Azóta a gyülekezet alig várja, hogy énekeljen. Múltkor ő énekelte a felajánlási dalt. Annyira hálás vagyok Istennek, hogy megismerhettük ezeket a fiatalokat. Különleges szint hoztak a gyülekezetbe. Nem kerestük őket, Isten adta nekünk ajándékba őket. Még nem hívök. Imádkozzatok kérlek a megtérésükért, és hogy váljanak Jézus tanítványává.

Amikor oda mész, ahova nem akartál

A következő történet egy másik fiúról szól. Egyik vasárnap este az Istentiszteleten arra lettem figyelmes, hogy egy fiatal srác ül a legelső sor legelső székén, akit előtte még sosem láttam. Szeretek első látogatókkal megismerkedni és segíteni nekik, ezért az alkalom végén odamentem hozzá beszélgetni. Bemutkozott, és azt mondta, hogy „Gézának hívnak, és megtérni jöttem.” Nagyon kíváncsi lettem, mit fog mesélni magáról. Viszonylag elég ritkán kezdik így a bemutatkozást az első látogatók.

Megkérdeztem, hol hallott rólunk és hogy került ide hozzánk. Elmondta, hogy egy héttel azelőtt a Keleti pályaudvarnál a villamos megállónál valaki traktátusokat osztogatott az ott várakozó embereknek. Egy másik felekezetből volt az illető. Géza elolvasta a kis papírt, és érezte, hogy Isten hívja őt. Elhatározta, hogy elmegy az Istentiszteletükre vasárnap délelőtt, de valahogy sehogy sem talált oda arra a címre. Maga sem tudja hogyan, de hosszas bolyongás után a Golgota térre keveredett ki, ami legalább 1 kilométerre volt az eredeti címtől, ahová tartott. Megkérdezett egy közterület felügyelőt, hogy nem tud-e valahol itt egy gyülekezeetről? Erre ő kedvesen azt felelte, hogy „ott vannak azok a nem normálisak!”. És a mi gyűlünk irányába mutatott. Így került mihozzánk Istentiszteletre.

Aztán Géza elmesélte, hogy milyen nehézségekkel küzd, korábbi függőségét, és hogy finoman fogalmazva ő nagyon nem Isten útjain járt eddig. De most szeretne szakítani korábbi életvitelével, megtérni Istenhez és követni Őt. Rögtön megkedveltük egymást és jóba lettünk. Géza egy tiszta szívű, őszinte srác, aki Istent keresi. Hátramentünk az étterembe, és elkezdtem neki beszélni a gyülekezetünkről meg az evangéliumról. A végén együtt imádkoztunk.

Annyira hálás voltam Istennek ezért a fiúért és ezért a beszélgetésért.

Szó szerint mi semmit sem tettünk azért, hogy Géza eljöjjön a gyülekezetünkbe és megtérjen. Efézus 2,10 azt mondja, hogy „előre elkészített jó cselekedetekben járunk”.

Imádkozzunk Géza életében Isten vezetéséért, és hogy tudjon jó döntéseket hozni.

Köszönöm, hogy végigolvastad ezt a levelet. Ennek a hírlevélnek nem az a célja, hogy egymással versenyezve dicsekedjünk, hogy melyikünknek van nagyobb és ütősebb bizonyosága. A léleknyerés mindig is Isten munkája volt, nem a miénk. Ha megfigyeled, a fenti történetekből egyértelmű, hogy nem sok részünk volt benne. Csupán annyi, hogy ott voltunk és rendelkezésre álltunk. Isten már előre elkészítette azokat az embereket. Sok-sok éven át munkálkodott az életükben, és mi ebből a csodából csak az utolsó pár órát láthattuk.

Sokszor a legjobb bizonyoságok nem a látványos tűzijáték siker történetek, hanem amikor mondjuk féltél megosztani a hited, aztán hosszú idő után mégis elkezdted szolgálni egy munkatársad felé, vagy amikor nagyon nem volt kedved evangelizálni, aztán az utolsó pillanatban mégis kimentél. Hiszem, hogy a Te életedben is vannak bizonyoságok. Vagy ha még nincsenek, kérj Tőle és idővel te bátoríthatsz másokat velük. Isten Téged is képes használni mások életében.

HA MEG SZERETNÉD MÁSOKKAL OSZTANI TE IS AZ EGYIK TÖRTÉNETED, ÍRD MEG NEKEM KÉRLEK:
ANDRIS21@HOTMAIL.COM

TERMÉSZETESEN NEM CSAK UTCAI EVANGELIZÁCIÓS BIZONYOSÁGOKAT VÁRUNK, HANEM A MINDENNAPI ÉLETBŐL VETT TÖRTÉNETEKET CSALÁDTAGJAINK, BARÁTAID, SZOMSZÉDJAINK ÉS MUNKATÁRSAIDDAL KAPCSOLATBAN, AHOGYAN ISTEN MEGTALÁLTA ŐKET.

ISTEN ÁLDJON BENNETEKET!
BARTHA ANDRIS